

КУЛІЧЕНКО Іван Іванович

Випускник факультету сільськогосподарського будівництва (1977)

Народний депутат України.
Дійсний член АБУ. Кандидат технічних наук.
Заслужений будівельник України.
Почесний громадянин міста Дніпропетровська

Народився 7 липня 1955 р. у м. Дніпропетровську. Вищу освіту здобув у 1977 р. в ДІБІ на факультеті сільськогосподарського будівництва. Студентом Іван Іванович був здібним, допитливим і наполегливим, бо ж мав чітку професійно орієнтовану мотивацію сформувати за час навчання ґрунтовні фахові знання, уміння та навички. Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук захистив на тему «Рациональне проектування заглиблених протизсувних споруд, що розміщуються на схилах».

Сьогодні досвід трудової діяльності І. І. Куліченка на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування складає майже 40 років. А, власне, кар'єрний старт перспективного молодого фахівця відбувся у 1979 р., коли він, після служби у лавах Радянської армії, почав працювати в Управлінні капітального будівництва виконкому Дніпропетровської обласної ради.

З березня 1986 р. основним місцем роботи Івана Івановича був виконком Дніпропетровської міської ради. В 1999 р. його призначили в. о. міського голови, а в січні 2000 р. громада міста обрала І. І. Куліченка міським головою. Три терміни поспіль (2002, 2006, 2010) значною більшістю голосів виборців обирався міським головою, що свідчить про високу довіру до нього мешканців міста. За підсумками 2007 р., згідно з рейтингом журналу «Фокус», серед найвпливовіших дніпропетровців І. І. Куліченко посів шосте місце. 2 грудня 2010 р. на зборах Асоціації міст України був вдруге обраний її головою. З листопада 2014 р. — народний депутат України (позапартійний). Є членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, очолює підкомітет з питань місцевих бюджетів Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, дійсним членом Академії будівництва України.

Громадсько-політична діяльність Івана Івановича надзвичайно різноманітна, зокрема впродовж багатьох років він обіймав такі посади: віце-президент Асоціації міст України та громад (2000), віце-президент Палати місцевих влад Конгресу місцевих та регіональних влад Європи Ради Європи (м. Страсбург, Франція, 2002), президент Асоціації міст України та громад (2006, 2010), віце-президент Асоціації міст України (2012), голова Дніпропетровського регіонального відділення Асоціації міст України та громад (2012).

Три каденції поспіль (2002, 2004 і 2012) очолював делегацію України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи (м. Страсбург, Франція). Автор і співавтор понад 50 наукових праць. Має 38 патентів України.

Як багаторічний очільник м. Дніпропетровська, Іван Іванович спрямовував свої зусилля в тому числі і на організацію ефективної праці депутатів міської ради задля добробуту містян.

Фундаментальним у повсякденному житті та професійній діяльності І. І. Куліченка є принцип відповідальності за свої слова та дії. В березні 2008 р. Комітет виборців України спільно з газетою «Коментарі» провів дослідження того, як керівники найбільших українських міст виконують свої передвиборчі обіцянки. За підсумками такої розвідки лідером із виконання обіцянок виявився саме Іван Іванович. А запорукою його успіху стала конкретна і лаконічна передвиборна програма, в якій він не давав нездійснених обіцянок.

Окрім того, важливе значення має безмежна любов І. І. Куліченка до своєї Малої Батьківщини, а, відповідно, і до справи управління рідним містом. Він змалку спостерігав за життям Дніпропетровська, разом із ним зростав та змінювався. Він бачив, як забудовувалося Лівобережжя, як формувалася інфраструктура, як місто поступово перетворювалося на великий промисловий центр...

Храм на честь Собору Святого Іоанна Хрестителя, 2013 р.

Б Пізніше, вже під його безпосереднім керівництвом, до міста залучалися іноземні інвестиції, передові технології та технічні засоби щодо реконструкції та переобладнання підприємств в усіх галузях міського господарства, велося будівництво об'єктів освіти, охорони здоров'я, комунального господарства, житла, капітально ремонтувалися існуючі мости через р. Дніпро та вводився в експлуатацію «Південний» з естакадою у Придніпровську, відновлювалися внутрішньо дворівні дороги та проїзди, за новими технологіями капітально ремонтувалися вулиці, розпочато реалізацію наймасштабнішого інфраструктурного проекту за часи незалежності України — будівництво об'їзної дороги: Південний об'їзд Дніпропетровська та правобережні з'їзди з Кайдацького мосту, залучено кредитні кошти Європейського банку реконструкції та розвитку і Європейського інвестиційного банку на будівництво метрополітену в м. Дніпропетровську.

За часи перебування І. І. Куліченка на посаді міського голови та за його сприяння у місті, зокрема в його центральній частині, з'явилося багато сучасних і неординарних об'єктів, що значно покращили вигляд мегаполісу, серед яких: «Башти», «Крутогірний», «Мост-Сіті Центр», «Гранд-Плаза», торговельний комплекс «Пасаж», спортивний комплекс «Дніпро-Арена», Європейська площа, архітектурний ансамбль Катеринославського бульвару з багатофункціональним комплексом «Каскад-Плаза», будівельний гіпермаркет «Епіцентр», торговельний комплекс «Приозерний», арт-споруда «Міст закоханих», безаналогова споруда у світі «Єврейський центр «Менора», триповерховий адміністративний центр єпархіального управління із пам'ятником Святих Великомучениці Катерині, Храм на честь Собору Святого Іоанна Хрестителя із бронзовою скульптурою Іоанна Хрестителя заввишки 7,5 м. на бані, багато пам'ятників (у тому числі і першому почесному громадянину міста О. Полю) та більше ніж десять фонтанів, серед яких і відкритий у 2013 р. на день міста рукотворний водоспад на схилах Монастирського острова «Поріг Ревучий».

Великою гордістю І. І. Куліченка є комплексно реконструйована Січеславська Набережна (Набережна ім. Леніна), яка стала найкрасивішою набережною країни, найулюбленішим місцем відпочинку мешканців і гостей міста, в тому числі й іноземних. За розробку цього проекту авторський колектив у 2008 р. нагороджений Державною премією України в галузі будівництва та архітектури, а Іван Іванович — почесним званням «Заслужений будівельник України».

Перебуваючи вже у статусі народного депутата України, І. І. Куліченко продовжує опікуватися питаннями будівництва метрополітену та об'їзної дороги.

Як корінний дніпропетровець, Іван Іванович відчуває подвійну відповідальність за кожен свій вчинок стосовно долі міста. Він із великою радістю навідується до стін батьківської хати, де зараз живе його сестра. Хоча татка й неньки вже давно немає в живих, але атмосфера злагоди і любові, яку вони створювали, панує і досі...

У житті головний учителем вважає матір, яка була дуже віруючою людиною і завжди вчила чинити, прислухаючись до голосу власного серця, бути чесним із собою та людьми.

Всі її ікони люблячий син розмістив у своєму кабінеті та вдома.

Іван Іванович мріє, щоб про політику і політиків взагалі не говорили. Щоб люди знали, що є влада, і не мали потреби скаржитися на наявність тих чи інших проблем.

За самовіддану, цілеспрямовану та наполегливу працю І. І. Куліченко отримав звання «Почесний громадянин міста Дніпропетровська» (2014), є повним кавалером орденів «За заслуги» (2000, 2001, 2008), лауреатом програми «Людина року — 2002» у номінації «Міський голова року» (2003), лауреатом премії Академії будівництва України імені академіка М. С. Буднікова за розробку, наукове обґрунтування і впровадження нової архітектурно-конструктивно-технологічної системи будівництва та реконструкції будівель (2003), нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V (2012) та IV (2016) ступенів, почесним званням «Заслужений будівельник України» (2007), Почесною відзнакою Міністерства надзвичайних ситуацій України за значний особистий внесок в організацію аварійно-рятувальних робіт на місці вибуху газу у будинку № 127 на вул. Мандриківській та надання допомоги постраждалим (2007), пам'ятною медаллю «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області» (2009), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України за сумлінну працю, високий професіоналізм та з нагоди Дня місцевого самоврядування (2010), ювілейною медаллю «100 років М. К. Янгелю» за вагомий особистий внесок у підготовку та проведення заходів з нагоди 100-річчя М. К. Янгеля (2011), Подякою голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації (2001), відзнакою голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації — нагрудним знаком «За розвиток регіону» (2004), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України за значний особистий внесок у розвиток місцевого самоврядування та з нагоди 5-ї річниці відзначення Дня місцевого самоврядування (2005), Почесною грамотою Фонду сприяння місцевому самоврядуванню за активну участь у вирішенні питань місцевого і регіонального розвитку, розв'язання актуальних проблем місцевого самоврядування (2007).

Життєве кредо — «Немає ситуацій у житті, які б примусили людину вчинити непорядно».

17-метровий штучний водоспад «Поріг Ревучий»